

Un dar nemeritat...

Cu ocazia sărbătorilor, în general, dar mai ales la sărbătoarea Nașterii Domnului Isus Hristos - impropriu numită Crăciun, oamenilor le place să ofere daruri celor dragi din familie sau prietenilor, ca semn al dragostei și prețuirii. Este adevărat că de multă vreme aspectul comercial al sărbătorilor și goana după profit au alterat sensul inițial al acestora, oamenii uitând de multe ori cine este Sărbătoritul.

Sfânta Scriptură consemnează că, din vechime, darurile au avut și rolul de a ajuta pe cei care le ofereau să capete trecere înaintea celor mari și să le obțină bunăvoința: „*Darurile par o piatră scumpă în ochii celor ce le primesc: ori încotro se întorc, izbâdesc*” (Proverbe 17:8); „*Darurile unui om îi fac loc și-i deschid intrarea înaintea celor mari*” (Proverbe 18:16).

Însă Biblia trage și un semnal de alarmă, cu privire la utilizarea darurilor în scopuri oneroase, de a determina pe cei puși în diferite dregătorii să închidă ochii față de dreptate și adevăr - în acest caz, darul preschimbându-se în mită: „*Să nu primești daruri; căci darurile orbesc pe cei ce au ochii deschiși și sulesc hotărârile celor drepti*” (Exodul 23:8); „*Să n-atingi niciun drept, să nu cauți la fața oamenilor și să nu iei daruri, căci darurile orbesc ochii înțelepților și sulesc cuvintele celor drepti*” (Deuteronom 16.19).

Nu găsim, însă, că vreun om este bucuros să facă daruri dușmanilor săi, celor care îl urăsc sau se străduiesc să îi facă rău. Singurul capabil să facă așa ceva a fost Dumnezeu Tatăl, care, - în ciuda faptului că omul I-a întors spatele prin păcatul neascultării - a hotărât să îl răscumpere, dând ce avea mai scump, pe Domnul Isus Hristos, Fiul Său preaiubit: „*Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică*” (Ioan 3:16).

Răspunzând chemării Tatălui ceresc, Hristos s-a dezbrăcat de slava pe care o avea în cer și S-a întrupat prin fecioara Maria, născându-se nu în confortul unui palat, ci în umilul adăpost oferit de un grajd: „*Pe când erau ei acolo, s-a împlinit vremea când trebuia să nască Maria. Și a născut pe Fiul ei cel întâi născut, L-a înfășat în scutece și L-a culcat într-o iesle, pentru că în casa de poposire nu era loc pentru ei.*” (Luca 2:6-7). Ce exemplu divin de smerenie, calitate pe care Hristos a dovedit-o toată viața, îndemnându-i pe toți cei chemați să Îl urmeze să învețe de la El: „*Veniți la Mine, toți cei trudiți și împovărați, și Eu vă voi da odihnă. Luați jugul Meu asupra voastră și învățați de la Mine, căci Eu sunt blând și smerit cu inima; și veți găsi odihnă pentru sufletele voastre. Căci jugul Meu este bun, și sarcina Mea este ușoară.*” (Matei 11:28-30).

Cu atât mai nemeritat a fost darul lui Dumnezeu pentru fiecare dintre noi, însă (când cel care oferă și cel care primește au statute sociale și economice mult diferite!) valoarea unui dar arată, nu atât prețuirea de care se bucură cel care primește darul, cât măreția și puterea pe care le are cel care îl oferă! Iar în cazul nostru, al oamenilor, diferența este... de la cer la pământ!!

Însă Dumnezeu Tatăl știa că singura noastră șansă de salvare și mântuire era soluția pregătită tot de El, de la începutul lumii: „*Vrăjmășie voi pune între tine și femeie, între sămânța ta și sămânța ei. Aceasta îți va zdrobi capul, și tu îi vei zdrobi călcâiul*” (Gen. 3:15); „*Dar Dumnezeu Își arată dragostea față de noi prin faptul că, pe când eram noi încă păcătoși, Hristos a murit pentru noi*” (Romani 5:7). Și pentru că misiunea Domnului Isus Hristos nu a fost doar să moară în locul nostru, ca jertfă de ispășire pentru păcatele omenirii, ci și să ne arate cum trebuie să trăiască un copil al lui Dumnezeu, „*El, măcar că avea chipul lui Dumnezeu, totuși n-a crezut ca un lucru de apucat să fie deopotrivă cu Dumnezeu, ci S-a dezbrăcat pe Sine însuși și a luat un chip de rob, făcându-Se asemenea oamenilor. La înfățișare a fost găsit ca un om, S-a smerit și S-a făcut ascultător până la moarte, și încă moarte de cruce*” (Filipeni 2.6-8).

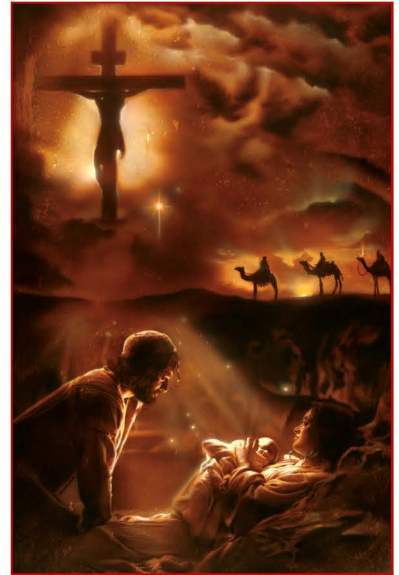
De aceea prețuim darul nemeritat pe care Dumnezeu L-a făcut omenirii - Domnul nostru Isus Hristos și ne bucurăm cu ocazia sărbătorii care aniversază venirea Lui în lumea noastră, dându-I slavă și onoare și aducându-I ca cel mai prețios dar inimile noastre!

„*Dar cu darul fără plată nu este ca și cu greșeala; căci, dacă prin greșeala unuia singur, cei mulți au fost loviți cu moartea, apoi cu mult mai mult harul lui Dumnezeu și darul pe care ni l-a făcut acesta într-un singur Om, adică în Isus Hristos, s-au dat din belșug celor mulți!*” (Romani 5.15)

DANIEL PURDEL,
Redactor - șef

EDITORIAL

S-a născut Mesia!

Ce har măreț azi ni s-a dat,
Ce sfântă moștenire,
Ce bucurii de nedescris,
Ce slavă, ce iubire!

Azi S-a născut Mântuitor,
Azi S-a născut Mesia!
A coborât un Salvator,
Azi... am aflat Iubirea!

Azi nu mai rătăcim în van
Cum rătăceam odată...
Isus a coborât din cer
Și azi avem un Tată!

Avem un Tată iubitor
Și-o sfântă-mpărăție.
Azi, preoți ne-a făcut în veac,
Și-o seminție vie!

Iar toate-acestea, fără bani
Și fără preț de jertfă...
O, am putea plăti vreodată
Iubirea Lui perfectă?

Ne-ai mântuit... noi ce să-ți dăm
Ca plată... alt Calvar?
Dar e-n zadar, e prea puțin...
Acesta-i preț de har!

LIDIA DUCIUC